

Sygn. akt VI GC 1834/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. Z.**

przeciwko **(...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 2 198,90 złotych (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 774,90 złotych za okres od dnia 24 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,
- 442,80 złotych za okres od dnia 02 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 892 złotych za okres od dnia 04 lutego 2017 roku do dnia zapłaty,
- 89,20 złotych za okres od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 974,86 złotych (dziewięćset siedemdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1834/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 czerwca 2017 roku powód T. Z. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 001,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 774,90 złotych za okres od dnia 24 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, 442,80 złotych za okres od dnia 02 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, 892 złotych za okres od dnia 04 lutego 2017 roku do dnia zapłaty i 892 złotych za okres od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdów zastępczych w związku z uszkodzeniem, w wyniku kolizji, których sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego,

pojazdów: marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 września 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3550/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzecznie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż w jego ocenie wypłacił on już należne odszkodowanie pokrywające zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, kwestionując jednocześnie wysokość stawek zastosowanych przez powoda za najem przedmiotowych pojazdów zastępczych, a także w przypadku uszkodzonego pojazdu marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) –okres najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wskazał nadto, że w tym ostatnim przypadku poszkodowany P. M. w trakcie telefonicznego zgłaszania szkody został poinformowany o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela oraz że w przypadku nieskorzystania ze wskazanej możliwości koszty zostaną zweryfikowane do stawek stosowanych przez wypożyczalnie współpracujące z pozwanym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem (...)

W dniu 09 października 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do K. B. i M. B..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 10 października 2016 roku poszkodowani K. B. i M. B. zawarli z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 15 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 16 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 64-65 akt

W dniu 27 października 2016 roku poszkodowany K. B. wynajął od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 17 akt, zeznania świadka K. B. – protokół rozprawy z dnia 07 lutego 2018 roku – k. 113-115 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:50-00:07:11)

W dniu 14 listopada 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 7 dób T. Z. wystawił poszkodowanemu K. B. fakturę o numerze (...) na kwotę 1 463,70 złotych brutto (według stawki w kwocie 170 złotych netto, tj. 209,10 złotych brutto).

faktura – k. 18 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 688,80 złotych brutto uwzględniając okres 7 dni najmu pojazdu zastępczego i stawkę w kwocie 98,40 złotych brutto za dobę.

pismo – k. 21 akt, wydruk korespondencji email – k. 22 akt

Uszkodzony pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) to pojazd należący do autosegmentu B. Wynajęty pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do tej samej klasy pojazdów co pojazd uszkodzony.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stawki w wysokości od 100 do 200 złotych netto za dobę.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 134-146 akt

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem (...)

W dniu 22 sierpnia 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do K. K..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 07 września 2016 roku poszkodowana K. K. zawarła z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 23 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 24 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 64-65 akt

W dniu 03 listopada 2016 roku poszkodowana K. K. wynajęła od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 25 akt, zeznania świadka K. K. – protokół rozprawy z dnia 14 marca 2018 roku – k. 128-129 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:34-00:10:02)

W dniu 16 listopada 2016 roku z tytułu m. in. najmu pojazdu zastępczego przez okres 4 dób T. Z. wystawił poszkodowanej K. K. fakturę o numerze (...) na łączną kwotę 3 946,03 złotych brutto, w tym za najem – w kwocie 836,40 złotych brutto (według stawki w kwocie 209,10 złotych brutto).

faktura – k. 26 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 393,60 złotych brutto uwzględniając okres 4 dni najmu pojazdu zastępczego i stawkę w kwocie 98,40 złotych brutto za dobę.

pismo – k. 29 akt

Uszkodzony pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) to samochód należący do autosegmentu B. Wynajęty pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do tej samej klasy pojazdów co pojazd uszkodzony.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stawki w wysokości od 100 do 200 złotych netto za dobę.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 134-146 akt

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem PL (...)

W dniu 11 września 2016 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Pojazd ten był

użytkowany przez M. K., który wykorzystywał go również w prowadzonej działalności gospodarczej i był uprawniony do odliczenia podatku VAT w 50%.

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 30 września 2016 roku poszkodowany M. K. zawarł z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 30 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 31 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 64-65 akt

W dniu 12 października 2016 roku poszkodowany M. K. wynajął od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 32 akt, zeznania świadka M. K. – protokół rozprawy z dnia 07 lutego 2018 roku – k. 113-115 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:07:11-00:16:26)

W dniu 25 października 2016 roku z tytułu m. in. najmu pojazdu zastępczego przez okres 8 dób T. Z. wystawił poszkodowanemu M. K. fakturę o numerze (...) obejmującą kwotę 1 360 złotych netto (oraz kwotę 312,80 złotych – VAT) tytułem najmu pojazdu zastępczego (według stawki w kwocie 170 złotych netto).

faktura – k. 33 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 624,40 złotych (kwota netto – 560 złotych plus 50% podatku VAT – 64,40 złotych) uwzględniając okres 7 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 80 złotych netto za dobę.

pismo – k. 42 akt, oświadczenie dotyczące podatku VAT – k. 35 akt

Uszkodzony pojazd marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) to samochód należący do autosegmentu B. Wynajęty pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do tej samej klasy co pojazd uszkodzony.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stawki w wysokości od 100 do 200 złotych netto za dobę.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 8 dni.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 134-146 akt

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem (...)

W dniu 18 października 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Pojazd ten był użytkowany przez P. M., który wykorzystywał go również w prowadzonej działalności gospodarczej i był uprawniony do odliczenia podatku VAT w 50%.

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 21 października 2016 roku w czasie telefonicznego zgłaszania szkody (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. poinformował poszkodowanego P. M. o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela.

Również pismem z dnia 21 października 2016 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. poinformował P. M., że w przypadku samodzielnego wynajęcia pojazdu zastępczego pokryje tylko zasadne koszty najmu takiego pojazdu w stawkach: dla samochodów klasy A – od 55 do 75 złotych, dla samochodów klasy B od 65 do 85 złotych oraz dla samochodów klasy C od 75 do 100 złotych za dobę najmu.

Poszkodowany P. M. nie skontaktował się z ubezpieczycielem i nie interesował się możliwością najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela ani warunkami takiego najmu.

informacja dotycząca najmu pojazdu zastępczego – k. 45-47 akt szkody, nagranie rozmowy telefonicznej – w aktach szkody (od 10:13 do 11:40, plik (...).mp), zeznania świadka P. M. – protokół rozprawy z dnia 07 lutego 2018 roku – k. 113-115 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:16:26-00:28:51)

W dniu 21 października 2016 roku poszkodowany P. M. zawarł z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 43 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 44 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 64-65 akt

W dniu 14 listopada 2016 roku poszkodowany P. M. wynajął od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 45 akt

W dniu 06 grudnia 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 8 dób T. Z. wystawił poszkodowanemu P. M. fakturę o numerze (...) na kwotę 1 672,80 złotych brutto (według stawki w kwocie 170 złotych netto).

faktura – k. 46 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 624,40 złotych (kwota netto – 560 złotych plus 50% podatku VAT – 64,40 złotych) uwzględniając okres 7 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 80 złotych netto za dobę.

pismo – k. 55 akt, oświadczenie dotyczące podatku – k. 53 akt

Uszkodzony i wynajęty pojazd marki R. (...) należą do tej samej klasy pojazdów.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów z terenu miejscowości M. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem tego pojazdu stawki w wysokości od 100 do 200 złotych netto za dobę.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu na czas naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 8 dni.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 134-146 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przed stroną przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, w tym znajdujące się w aktach szkód, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się także, uznając je za wiarygodne i spójne, na zeznaniach świadka P. M., w szczególności w zakresie, w jakim świadek potwierdził, że otrzymał od pozwanego ubezpieczyciela informację o możliwości najmu pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem. Powyższe znajduje potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach szkody (tj. w piśmie z dnia 21 października 2016 roku potwierdzającym przyjęcie zgłoszenia szkody i nadanym na adres poszkodowanego) oraz w nagraniu telefonicznym zgłoszenia szkody (plik (...).mp3), podczas którego poszkodowany P. M. otrzymał informacje dotyczące możliwości najmu pojazdu zastępczego i stawek za najem w zależności od klas pojazdów. Poszkodowany podczas tej rozmowy został poinformowany również o numerze telefonu, pod jakim powinien poinformować pozwanego o fakcie dokonania wynajmu pojazdu zastępczego, a następnie został połączony z odpowiednim działem pozwanego celem przedstawienia zasad najmu. Jednocześnie za niewiarygodne Sąd uznał zeznania świadka P. M. w zakresie, w jakim wskazywał, że nie skorzystał z propozycji najmu pojazdu zastępczego od pozwanego, gdyż potrzebował pojazdu od razu, a także że wynajęcie pojazdu zastępczego poza zakładem naprawczym byłoby dla niego uciążliwe, gdyż musiałby udać się do wskazanego miejsca po odbiór pojazdu, na co nie miał – jako przedsiębiorca czasu – Sąd miał bowiem na uwadze, że poszkodowany wynajął pojazd zastępczy dopiero trzy tygodnie po kolizji. W świetle powyższych ustaleń należało przyjąć, że poszkodowany P. M. uchybił obowiązkowi współpracy z pozwanym i przyczynił się do zwiększenia rozmiarów szkody, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne i spójne – na zeznaniach świadków: K. B., K. K. oraz M. K., w szczególności w zakresie, w jakim świadkowi wskazywali na okoliczności towarzyszące najmowi pojazdu zastępczego i na dotychczasowy sposób korzystania z uszkodzonych pojazdów. Sąd zważył przy tym, że z uwagi na charakter kwestii spornych w sprawie, a dotyczących rynkowości umówionej stawki czynszu najmu oraz zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego (w przypadku świadka M. K.) ich zeznania nie miały istotnego znaczenia dla ich rozstrzygnięcia, albowiem wymagało to wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego.

Istotne znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy miała zatem opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej P. C.. W ocenie Sądu opinia ta została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była ona także kwestionowana przez żadną ze stron, jedynie pozwany pismem z datą w nagłówku „dnia 19 lipca 2018 roku” (k. 154 akt) wskazał na jej nieprzydatność w odniesieniu do szkody zarejestrowanej pod numerem (...) w zakresie ustalonej przez biegłego sądowego stawki najmu pojazdu podnosząc, iż w tym przypadku poszkodowany P. M. uchybił obowiązkowi współpracy z pozwanym i przyczynił się do zwiększenia rozmiarów szkody. Nie znajdując podstaw do podważenia założeń i wniosków biegłego sądowego zawartych w opinii, Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę oparł się na niej w poniższym zakresie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód T. Z. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 001,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 774,90 złotych za okres od dnia 24 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, 442,80 złotych za okres od dnia 02 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, 892 złotych za okres od dnia 04 lutego 2017 roku do dnia zapłaty i 892 złotych za okres od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdów zastępczych w związku

z uszkodzeniem, w wyniku kolizji, których sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, pojazdów: marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie stawek najmu, jak i w przypadku uszkodzonego pojazdu marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz uszkodzonego pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – także w zakresie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanych powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdów uszkodzonych w wyniku kolizji. Nie podlega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem tych pojazdów zastępczych.

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego nie była kwestionowana, podobnież zasadność wynajęcia pojazdów zastępczych przez poszkodowanych.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11) oraz okoliczność, że okres ten był kwestionowany przez pozwanego jedynie w odniesieniu do szkody w pojeździe marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz w odniesieniu do szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Jednocześnie jak wynikało z opinii biegłego sądowego P. C. w powyższych przypadkach celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdów zastępczych na czas naprawy pojazdów uszkodzonych wynosił 8 dni i wnioszek ten Sąd w pełni podziela.

Odnośnie wysokości stawek najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że z opinii biegłego sądowego P. C. wynikało, że pojazdy marki R. (...), R. (...) i D. (...) należą do tego samego segmentu pojazdów – klasy B, zaś warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie G. oraz w miejscowości M. i okolicach w okresie likwidacji szkód stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdom uszkodzonym i wynajętym stawki w kwocie od 100 do 200 złotych netto za dobę. W tej sytuacji zastosowana przez powoda stawka w kwocie 170 złotych netto mieściła się w zakresie stawek rynkowych, charakteru takiego nie miała natomiast stawka przyjęta przez pozwanego (80 złotych netto).

W ocenie Sądu w przypadku szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uznać należało, że pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w tej sprawie stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (7 dni) oraz stawki w kwocie 209,10 brutto, a zatem kwotę 1 463,70 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 688,80 złotych brutto, a zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 774,90 złotych brutto.

W przypadku szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w tej sprawie stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (4 dni) oraz stawki w kwocie 209,10 brutto, a zatem kwotę 836,40 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 393,60 złotych brutto, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 442,80 złotych brutto.

W przypadku szkody w pojeździe marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) mając na względzie wskazane w powyższej części uzasadnienia rozważania dotyczące uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego w tej sprawie wynoszącego, jak wynikało z ustaleń biegłego sądowego, 8 dni, należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w tej sprawie stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (8 dni) oraz stawki w kwocie 170 netto i 50% podatku od towarów i usług, a zatem kwotę 1 516,40 złotych. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 624,40 złotych, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 892 złotych.

Natomiast w przypadku szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w tej sprawie stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu ustalonego przez biegłego sądowego (8 dni) oraz stawki w kwocie 80 netto i 50% podatku od towarów i usług, a zatem kwotę 713,60 złotych. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 624,40 złotych, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 89,20 złotych.

Sąd miał bowiem na uwadze, że w przypadku tej szkody poszkodowany P. M. potwierdził, iż otrzymał od pozwanego ubezpieczyciela informację o możliwości najmu pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem, a jak wynika z treści rozmowy telefonicznej – zgłoszenia szkody oraz potwierdzenia jej zgłoszenia z dnia 21 października 2016 roku – także informację o wysokości stawek, do jakich pozwany będzie weryfikował koszty najmu, jednakże nie kontaktował się z ubezpieczycielem i nie wykazał zainteresowania jego ewentualnymi ofertami, mimo, że w czasie rozmowy telefonicznej poszkodowany nawet zapisał sobie numer telefonu, pod który miał zadzwonić w przypadku zamiaru wynajęcia pojazdu i mimo, że już w czasie tej rozmowy deklarował potrzebę najmu pojazdu zastępczego.

Nie ma wątpliwości, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej pojazdy zastępcze, o ile stawka najmu mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym. Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473), obowiązek minimalizacji szkody

rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów.

W uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17) Sąd Najwyższy wskazał, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego.

W niniejszej sprawie nie było wątpliwości, że pozwany zawiadomił poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym i miało to miejsce niemalże na trzy tygodnie przed wynajęciem pojazdu przez poszkodowanego od powoda. W takiej sytuacji, gdy poszkodowany zdecydował się na naprawę pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji po upływie wielu dni od jej zaistnienia, a więc nie działał pod presją czasu, czy zdenerwowania zaistniałym zdarzeniem, nic nie stało na przeszkodzie, w ocenie Sądu, choćby próbie zainteresowania się ofertą wypożyczalni wskazanych przez pozwanego i ewentualnym ustaleniem zasad najmu.

Poszkodowany zaniechał więc współdziałania z pozwanym w likwidacji szkody w postaci co najmniej podjęcia próby ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu samochodu zastępczego od ubezpieczyciela. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o pełnych warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te jemu nie odpowiadały, poszkodowany mógłby w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Poszkodowany po otrzymaniu informacji od ubezpieczyciela nie podjął jednakże żadnych działań, wobec czego w ocenie Sądu uznać należy, że zachowanie poszkodowanego P. M. nie było prawidłowe i przyczyniło się do zwiększenia rozmiarów szkody. W myśl art. 362 k.c. jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza stopnia winy. W sytuacji, gdy poszkodowany nie interesował się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą wynajęcia pojazdu zastępczego we wskazanych wypożyczalniach albo w innych, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę, a następnie wynajął pojazd za kwotę ponad dwukrotnie wyższą, to takie zachowanie poszkodowanego ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody (z uzasadnienia pytania prawnego w sprawie o sygn. akt III CZP 20/17). W tej sytuacji roszczenie powoda T. Z. o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowanym P. M. w zakresie przekraczającym stawki najmu pojazdu zastępczego uznane przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, uznając żądanie pozwu za zasadne w części, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 2 198,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 774,90 złotych za okres od dnia 24 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, 442,80 złotych za okres od dnia 02 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, 892 złotych za okres od dnia 04 lutego 2017 roku do dnia zapłaty i 89,20 złotych za okres od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód T. Z. wygrał sprawę w 73,26%, a pozwany w 26,74%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 665,40 złotych (opłata sądowa od pozwu – 151 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 597,40 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty

zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 220,07 złotych (73,26% z kwoty 1 665,40 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 245,21 złotych (26,74% z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 974,86 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 02 listopada 2018 roku